

[Grethe Kindberg Jørgensen]

mestrene, at det så vil være positivt at se på hele politikredsstrukturen, således at tildelingen ikke blot baseres på kredsens indbyggerantal, sammenholdt med sagsmateriale selvfølgelig, men også på kredsens beliggenhed. Jeg tænker især på den sagsmængde, som man især ser mange gange er afhængig af, hvor politikredsen er beliggende, f.eks. i forhold til København, til en større provinsby, til vejnettet, der går igennem politikredsen, eller ved en grænseovergang osv. Disse ting vil jeg meget gerne om ministeren vil tage ind i sine overvejelser.

I bemærkningerne kommer man ligeledes ind på, at statsadvokatens almene kontrol og tilsynsvirksomhed med politikredsens arbejdstilrettelæggelse og sagsbehandling kunne udvides som følge af den nye ordning. Her vil jeg gerne spørge ministeren, om der er tale om et tilsyn ud over gennemgang af de eventuelt henlagte sager, eller om sagerne fremmes med rimelig hurtighed. Jeg synes, det er meget positivt, at vi i hvert fald får sommeren til at se på dette problem. Jeg tror, at der, hvis forslaget vedtages og man får taget højde for de forskellige problemer, der kan være, kan komme meget godt ud af det, og især er jeg opmærksom på, at isolationen og sagsbehandlingen hører sammen, således at denne tid kan nedkortes.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette lovforslag fra justitsministeren mener jeg kan afgøres hurtigt for to af punkterens vedkommende.

Det ene er spørgsmålet om isolation. Jeg mener ikke, 3 måneder skal være det længste, man kan isolere, således som ministeren foreslår. Det er noget væsentligt ved spørgsmålet om isolationsarrest. Vi ved fra udtalelser, at der kan være frygt for, at der sker skader, såfremt isolations- og varetægtsarresten udstrækkes ud over 1 måned, så på det punkt hjælper 3 måneder intet.

Hvis vi slår op i betænkningen om isolations- og varetægtsarrestanter, får vi at vide, at såfremt ministeren får gennemført sit forslag om, at man skal kunne isoleres i indtil 3 måneder, vil 94 pct. af samtlige isolerede varetægtsfanger ingen forbedring få.

Derimod vil jeg meget håbe, at man vender tilbage til det forslag, som det radikale venstre har haft til første behandling her, og

hvorefter man ikke kan totaliseres ud over 1 måned. Det omfatter stadig væk 80 pct. af dem, der varetægtsisoleres, men vi kommer væk fra dette forhold, at der er fare for, at man tager varig skade psykisk, når isolationsfængslingen strækkes for langt.

Jeg kan samtidig gøre opmærksom på, at isolation nu bruges i stigende omfang. Jeg gør opmærksom på, at der af præsidenterne for landsretterne har været udtalt bekymring for, at man overhovedet ikke tager stilling til isolationen særskilt. Det skulle ske, og det er understreget meget i vores forslag.

Det forekommer mig, at der administrativt burde kunne gøres noget for – og ministeren burde omgående kunne gøre det – hvornår man slipper ud af isolationen. Hvis vi igen ser i den betænkning, vi har fået om isolation af varetægtsarrestanter, kan vi se, at på en enkelt uge i 1982 fortsatte man i meget høj grad med at holde folk isolerede efter, at efterforskningen var afsluttet, indtil 7 dage efter, indtil berømmelsen i første instans. Man fortsatte endog indtil dommen og i nogle tilfælde efter, at der var kommet dom, og indtil ankedommen faldt.

Det drejer sig om en så stor del af de isolerede i den uge, at det må være stærkt bekymrende. Det drejer sig, så vidt jeg her kan se, om sådan noget som halvdelen af dem, der var isolerede, hvor man ikke øjeblikkelig ophører med isolationen, når efterforskningen er afsluttet. Det forekommer mig at være en klar overtrædelse af den hensigt, som folkettingen havde.

Jeg kan ikke stemme for ministerens forslag. Det er et forslag, der nok på papiret foretager et indgreb her og ophæver det – således som ministeren selv bemærkede kort efter, at han var tiltrådt – at isolationsfængsel i høj grad bruges som en handelsvare. Når det er 94 pct. af tilfældene, der kan fortsætte, er lovforslaget ikke tilstrækkeligt.

Må jeg derefter gå til spørgsmålet om varetægtsfængsling. Jeg skal indlede med at nævne den artikel, som Bodil Philip har skrevet og offentliggjort i Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab her i 1983, og hvor hun kort kan konkludere, at der varetægtsfængsles meget i Danmark i sammenligning med de øvrige nordiske lande.

Det, ministeren nu foreslår, er en udvidelse af varetægtsfængslingen. Der er kommet en række hørings svar. Jeg er ligesom andre